

Un rosegó de pa (ALDC, V, 1044. Un rosegó de pa)

Rosegó és el nom més extens del “bocí de pa que es deixa després d’haver-lo començat a menjar” (*DIEC*) que aquí també és recollit com a ‘tros de pa sec’. El mot és un deverbial de *rosegat* amb el suf. -ó (< -aó < -ATIONE i no de -ó < -ONE, que voldria dir ‘rosec petit’); les var. afecten la [z] intervocàlica, que es manté sonoritzada (*ro[z]egó*, *ro[z]igó* 89, 99, 106, 118, 122, *ro[z]egoí* 32, amb el suf. dim. -oi, *ro[z]ec* 37, 53, postverbal de *rosegat*), que s’ensordeix (*ro[s]egó*, *ro[s]igó* 102, 108) en val. central, el Matarranya i la Ribagorça, que es perd (*roegó*, *roigó* 101) en part del bal. i parlars ross., o que, a partir d’aquest resultat, es trenca el hiat amb una -v- antihiàtica (*ro[v]egó*) en part del mall. (com *coa* > *cova*, *roella* > *rovella*); veg. *PALDC*, I, mapa 18. Altres mots menys freqüents: *crostó*, der. dim. de *crosta*

(< CRŪSTA) (var. *croston* 56, 87, afí a l’arag., *crostet* 89, amb el dim. -et [< -ĪTTU]); *brondell de pa* 70, der. de *boldrell, potser de *VELLERELLU, der. de VELLUS, VELLĒRIS ‘velló, toís de llana’; *borrilló* 90, 93, 94, der. de *borra*, del llat. tardà BŪRRA ‘borra, llana grossera’ (veg. BURRAE ‘foteses, minúcies’) i d’aquí ‘tros petit, de rebuig’; *bocí* 98, 119 (< llat. vg. *BUCCĪNU, der. de BŪCCA); *rebuig* 4, deverbial de *rebutjar* (< REPUDIARE ‘refusar’); *pa recit* 11, part. de RECIDERE ‘tallar’; *pa dur* 85, 170 (< DURU); *tros de pa* 56, 86, d’origen incert; per a més informació sobre *crostó*, *brondell*, *bocí*, *tros de pa*, veg. mapa 701.

Rosegó és el mot normatiu des del *DOrt*, 1917.

